

Tone, eller at man der i særlig Grad skulde overholde Klokkeslættene, og det kan jeg aldeles ikke indrømme. Desuden forbyder dette Forslag i Flertallets Skikkelse ingenlunde de velmenende Dommerfuldmægtige eller andre at betjene Publikum baade med gode Raad og med enhver Art af Vejledning, naar man blot ikke driver denne Publikumsbetjening som Erhverv.

Jeg kan heller ikke se saa pessimistisk paa Fremtidsudsigterne, som det ærede Medlem Hr. Rytter gjorde, med Hensyn til Spørgsmaalet om ad Aare at faa indført saadanne Regler, som svarer til det oprindelige Lovforslags § 5 eller mit subsidiære Forslag. Det er jo til syvende og sidst hverken Dommerfuldmægtigene eller Sagførerene, der bestemmer, hvad der skal staa i et saadant Forslag, det er Befolkningen og Befolkningens Interesser, saaledes som disse varetages eller — for at udtrykke mig mere forsigtigt — skulde varetages igennem Rigsdagen. Rigsdagen maa formodentlig have den samme Interesse for dette Spørgsmaal om et Par Aar, som det ærede Medlem Hr. Rytter har i Øjeblikket. Jeg tror derfor, at som Stillingen i det hele er, er der ikke vundet meget ved at diskutere frem og tilbage. Hvis man virkelig vil begynde paa denne Sag og have gennemført noget, maa man stemme for Flertallets og Udvalgets Ændringsforslag, altsaa de 3 første Ændringsforslag, og stemme imod Ændringsforslag Nr. 4, og det skal jeg her ved tillade mig at anbefale.

Ordføreren (Heilesen): Største Delen af den Diskussion, der er ført under denne Sags Behandling, er kun Genstagelser af Drøftelser, som vi ved tidligere Lejligheder har ført, og jeg kan derfor fatte mig ganske kort. Det ærede Medlem Hr. Rytter sagde, at den nuværende Ordning med Dommerfuldmægtigenes Adgang til privat Praksis havde den Fordel, at den gjorde Dommerkontorerne mindre bureaukratiske. Men den har den store Ulempe, at den i hvert Fald kan skabe en Mistanke om, at man paa Dommerkontorerne gør en Forskel mellem den Del af Befolkningen, der er Dommerkontorerens Kunder, og den Del af Befolkningen, der ikke er Dommerkontorerens Kunder, og det, at en saadan Mistanke kan være til Stede overfor en betydningsfuld Del af Retsplejen, er saare uheldigt, og det er det, vi gennem dette Lovforslag skulde søge at afskaffe.

Det kan jo ikke nægtes, at hvis man vilde gaa til en Ordning af den Art som den, det ærede Medlem Hr. Vanggaard

omtalte, at de paagældende Fuldmægtige selv skulde have en Andel i de Takster, der er fastsat for Udførelse af saadanne Forretninger paa Dommerkontorerne, vilde vi kunne komme ind i nøjagtig de samme Forhold, ind i nøjagtig den samme Mistanke omkring Retsplejen, som den nuværende Ordning skaber om den. Jeg kan ikke nægte, at det ganske særlig maatte interessere mig at høre det ærede Medlem Hr. Vanggaard, som jeg af og til har haft Lejlighed til at diskutere med andet Steds, her tage til Orde for faste Takster. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, at han fremsætter et Forslag her, hvis han mener, det er begrundet, om, at der indføres faste Takster for Sagførerforretninger. Det vilde jo i hvert Fald være naturligt at gaa den Vej direkte, og hvis det betyder, at det ærede Medlem ogsaa paa andre Omraader vil forstaa, at det af og til kan være naturligt at gribe ind overfor formentlig opskruede Priser, vil jeg hilse det som et afgjort Fremskridt fra det ærede Medlems Side, et Fremskridt, som maaske vil kunne medføre, at vi ikke behøver at føre en hel Del af de Diskussioner, vi tidligere har ført.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller sagde, at hvis dette Lovforslag blev gennemført i den Skikkelse, som det havde faaet af Udvalget og Udvalgets Flertal, vilde det blive en tom Attrap; i øvrigt var en hel Del af de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Axel Møller fremsatte, netop saadanne principielle Betragtninger, som vi tidligere ofte her har drøftet. Forslaget løser netop det, som er Forslagets Hovedopgave, at afskaffe Dommerfuldmægtigenes Adgang til privat Praksis, og det er først det sidste Par Aar, efter at man i en Menneskealder har været enig om at løse dette Spørgsmaal i Retsplejens Interesse, at man overhovedet har bragt i Forbindelse med Lovforslaget de Problemer, der nu er optaget i Lovforslagets §§ 4 og 5. Derfor er det ganske urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Axel Møller vil betegne Lovforslaget som en tom Attrap. — Jeg skal i øvrigt i Henhold til de Bemærkninger, jeg før har gjort, anbefale Tinget at stemme for Udvalgets og dettes Flertals Ændringsforslag, idet det er min Overbevisning, at hvis man ønsker en Løsning af dette Spørgsmaal, saa vil der i hvert Fald i Øjeblikket ikke være anden Vej frem til en praktisk Løsning end den, der er anbefalet af Udvalget og dets Flertal.

Rytter: Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Sven, der talte om det famøse